

en reform, et forlig, der gælder mere end den periode, som ministeren beskriver.

Men jeg vil gerne stadig væk have at vide, om ikke ministeren mener, at de 25-30-årige står til rådighed, lige så vel som de 30-40-årige står til rådighed? Det må da være interessant at vide. Vil man absolut lave lovgivning for lovgivningens skyld?

Jeg troede, at det var en borgerlig-liberal regering, der blandede sig mindst muligt og lavede mindst mulig lovgivning:

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, jeg er mest optaget af, er at sikre, at vi kan få arbejde til de arbejdsløse. Derfor synes jeg, at vi ikke skal bruge kræfterne på at lægge hindringer i vejen for, at der bliver lavet nogle analyser på hele arbejdsmarkedspolitikens område: Hvad fungerer? Hvad kan vi gøre bedre? Er der noget, vi skal lave om? Der synes jeg helt ærligt, at det må være mere interessant, specielt for de arbejdsløse, at vi har som fælles målsætning at lave systemerne sådan, at de får et arbejde og ikke bliver henvist til lange perioder på offentlig forsørgelse.

Bjarne Laustsen (S):

Folk bliver jo heller ikke henvist til offentlig forsørgelse, hvis de får et arbejde. Det er jo det, de folk beder om, både de 25-30-årige og dem, der er lidt ældre, og også dem, vil jeg tro, som regeringen selv har afskediget i forbindelse med nedskæringerne. Der er eksempler på folk, der har været i skovvæsenet i 34 år, og de har fået sparket. Så de vil sikkert meget, meget gerne have et arbejde, og det er jo sådan set bare det, de beder om.

Men det, der er vigtigt, er, om ikke vi har et forlig på alle de områder. Man kan lave alle de analyser, man vil, men man bør respektere et indgået forlig, og hvis man har tanker om at ændre det, må man indkalde parterne til en drøftelse.

Men jeg kan meddele ministeren allerede nu, at uanset hvilke overvejelser, man end gør sig, vil jeg sige nej til det her forslag, for i den gruppe, vi har blandt de 25-30-årige – modsat de 18-25-årige – har vi mange forsørgere. Det er underligt lige at falde ned over en gruppe som de 25-30-årige og kun give dem en halv dagpengeperiode, medmindre man mener, at man vil gøre det på hele det øvrige område også: sænke ydelserne og sænke dagpengeperioden. Det har jeg

meget mistænkt regeringen for. Men det her er konkret. Det har vi set i finanslovsforslagene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1513

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Anders Samuelsen (RV):

»Vil ministeren bekræfte, at en af begrundelserne for den lave økonomiske starthjælp til nyankomne er at øge starthjælpsmodtagernes incitament til at søge arbejde, samt at regeringen mener, at ydelsesniveauet er tilstrækkeligt til at sikre en værdig tilværelse i Danmark, og vil ministeren i forlængelse heraf forklare, hvorfor det lave ydelsesniveau ikke skal gælde i mere end 7 år?«

Anders Samuelsen (RV):

Baggrunden for spørgsmålet er, at der i forbindelse med førstebehandlingen opstod en anelse usikkerhed omkring motivationen bag lovsforslag nr. L 126, som der er henvist til. Hvad er egentlig motivationen fra regeringens side bag at fremsætte dette her lovforslag, som altså vedrører starthjælp, hvilket er et nyt begreb i vores lovgivning?

Venstres ordfører lagde ud med at henvise til, at man i det store udland kun alt for godt kendte til den danske sociallovgivning, og at det måske var medvirkende årsag til – det lå ligesom mellem linjerne – at der kom mange flygtninge til Danmark.

Men på den anden side mener jeg at kunne læse af lovforslaget, at det primært egentlig er tænkt fra regeringens side som et forsøg på at give en yderligere motivation til at komme hurtigt ud på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne have, at ministeren kunne bekræfte det og samtidig også kunne svare på: Hvis det nu vil virke så godt, hvorfor forlænger man så ikke tiden ud over de 7 år?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Starthjælpen er et led i regeringens udlændingepakke, som blev fremlagt den 17. januar 2002. Heraf fremgår det, at det er vigtigt for regeringen, at satskerne fremover har et niveau, der betyder, at det altid kan betale sig at forlade det offentlige forsørgelsessystem og tage et alminde-